

РЕШЕНИЕ

№ 18883

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б.ИВ.СТ.

при участието на секретаря Г.ЦВ.Г.Ш.
като разгледа докладваното от Б.ИВ.СТ. Гражданско дело №
20231110121101 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Образувано е по искова молба на „ЗДЕ” АД, ЕИК *****, седалище и
адрес на управление: гр. София, бул. „Х.К.” № 43, срещу ЗЕАД „БВИГ” ЕАД,
ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Т, пл.
"П" № 5, с която се иска осъждането на ответника да заплати сумата от 175,46
лв. (сто седемдесет и пет лева и четиридесет и шест стотинки),
представляваща непогасен остатък от изплатено застрахователно
обезщетение по щета № */25.07.2022 г., ведно със законната лихва
върху главницата от датата на депозиране на исковата молба до
окончателното плащане. Претендират се сторените по делото разноски.

Ищецът твърди, че на 20.05.2022 г., в района на гр. София, на ул. „О“ от
кв. „Д“ посока кв. „Б“, е настъпило пътно-транспортно произшествие,
причинено от водача на МПС марка „Ш“, модел „О“, с рег. № *
вследствие на което са нанесени вреди на МПС марка „Д“, модел „Д“, с рег.
№ *, собственост на „И“ ООД. За настъпилото ПТП е съставен
Двустранен протокол за ПТП от 20.05.2022 г., видно от който водачът на
МПС с рег. № * при смяна на лентите не пропуска движещото се в
дясна лента МПС с рег. № * и го удря в неговата предна лява част,
вследствие на което настъпва ПТП с материални щети. Сочи че между ЗД „Е“
АД и собственика на увредения лек автомобил с рег. № * има
сключен застрахователен договор за застраховка „Каско на МПС“ №
*/22.11.2021 г., валиден към датата на процесното ПТП. Във връзка с
настъпилото застрахователно събитие към ищеца била предявена претенция
под № */20.05.2022 г. за изплащане на застрахователно обезщетение
по посочената застрахователна полица. Нанесените имуществени вреди били
описани в протокол за оглед и оценка на щети от 20.05.2022 г. В полза на

застрахованото лице е било издадено възлагателно писмо за отстраняване на уврежданията от външен изпълнител. Видно от приложеното банково извлечение, на 08.07.2022 г., застрахователно обезщетение в размер на 561,96 лв. е било изплатено изцяло по сметка на сервиза, извършил ремонта. Изтъква, че с изплащане на застрахователното обезщетение, на основание чл. 411 от Кодекса за застраховането, за „ЗД Е“ АД възниквало право да се суброгира в правата на своя застрахован срещу причинителя на вредата, съответно срещу неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите до размера на изплатеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне. Към момента на реализиране на ПТП, гражданската отговорност на виновния водач е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със „ЗЕАД „БВИГ““ ЕАД. На основание чл. 411 от Кодекса за застраховането, „ЗД Е“ АД има право на регрес срещу застрахователя на виновния водач за платеното от дружеството застрахователно обезщетение, в размер на 561,96 лева, както и обичайните разноски за неговото определяне, в размер на 15 лв. Твърди, че била отправена регресна покана към ответника за заплащане на сумата в размер на 576,96 лв. Поканата била получена на 20.09.2022 г. Ответникът прихванал сума в размер на 401,50 лв., във връзка с което за ищецът бил налице правен интерес от предявяване на иск за остатъка от 175,46 лв.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който взема становище за неоснователност на предявените искове като ги оспорва по основание. Не оспорва извършеното плащане в размер на 401,50 лв. Оспорва обаче че всички вреди са в причинно следствена връзка с процесното ПТП.

Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 168 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Разпоредбата на чл. 411 КЗ дава възможност на застрахователя по имуществена застраховка при пътнотранспортно произшествие да встъпи в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или на неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. По този иск ищецът следва да установи наличието на валидно сключен договор за имуществено застраховане, в чийто срок на застрахователното покритие и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер до действителните вреди.

Не е спорно в настоящото производство, че ответникът е имал сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за „Ш“, модел „О“, с рег. № ***** и извършеното прихващане от ответника към ищеца в размер на 401.50 лева.

От представените по делото писмени доказателства, както и от заключението на допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира като пълно подробно, задълбочено и съответно на останалия доказателствен материал се установява следното:

На 20.05.2022 г. водачът на МПС марка „Ш“, модел „О“, с рег. № ***** движейки се в района на гр. София по ул. „О“ от кв. „Д“ посока кв. „Б“, прави опит да навлезе в съседна дясна лента, без да пропусне движещото се по нея МПС марка „Д“, модел „Д“, с рег. № *****, в резултат на което го удря в неговата предна лява част, вследствие на което настъпва пътнотранспортно произшествие с материални щети. Към момента на настъпване на процесното произшествие между собственика на МПС с рег. № ***** и ищеца - „Е“ АД, има сключен валиден договор за имуществена застраховка, на основание на който застрахователят изплаща застрахователно обезщетение в размер на 561,96 лева. Към момента на настъпване на произшествието гражданската отговорност на водача на МПС с рег. № ***** е застрахована при ответника - „ЗЕАД „БВИГ“ ЕАД, който след отправена регресна покана прихваща сумата от 401,50 лева.

Съдът намира, че е осъществен фактическият състав на непозволено увреждане /виновно и противоправно поведение на водача, в причинна връзка от което са произлезли вреди, като вината се предполага до доказване на противното – чл. 45, ал. 2 ЗЗД/. Водачът на МПС с рег. № ***** е осъществил противоправно поведение, като не е спазил правилото на чл. 25, ал. 2 от ЗДВП, съгласно което при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея.

На следващо място се установява, че от противоправното поведение на водача на МПС с рег. № ***** са настъпили имуществени вреди за ищеца. Повредени били предна броня, преден ляв калник, преден ляв фар.

От заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза се установява, че уврежданията по автомобила са в причинна връзка от настъпилото ПТП.

От представените от ищеца писмени доказателства, в частност Застрахователна полица за застраховка „Каско на МПС“ № *****/22.11.2021 г. и Общите условия към нея, се установява, че са спазени изискванията за действителност на застрахователния договор, със срок на покритие 08.12.2021–07.12.2022 г. Следователно възникналите в следствие на процесното ПТП от 20.05.2022 г. материални щети представляват осъществено застрахователно събитие в периода на застрахователното покритие, като за застрахователя е възникнало задължение да заплати застрахователно обезщетение за отстраняване на действителните вреди.

Видно от приложените към исковата молба Възлагателно писмо, Опис-протокол по щета № *****, фактура №1004013529 от 24.06.2022 г., Приемо-предавателен протокол, Доклад по щета № ***** и Платежно нареждане щетите са отстранени от официален за марката на увреденото МПС сервиз, като размерът на действителните вреди е бил определен в размер на 561,96 лева, която сума е изплатена от застрахователя по сметка на сервиза, извършил ремонта.

Застрахователното обезщетение съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към момента на настъпване на застрахователното събитие. От съществено значение е размерът на действително причинения вредоносен резултат, като е ирелевантно обстоятелството дали причинените вреди действително са били отстранени чрез тяхното отремонтване. Обезщетението също така не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество /чл. 400, ал. 1 от КЗ/, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка /чл. 400, ал. 2 от КЗ/. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

Делинквентът, съответно застрахователят на неговата отговорност, следва да заплати обезщетение, което да постави увредения в положение от преди реализирания деликт. При имуществените застраховки, стойността на дължимото застрахователно обезщетение се определя, както следва: ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди не повече от три години и е бил отремонтван в официален сервиз на марката /официален фирмен сервиз/ дължимата застрахователна сума е тази, по която е бил отремонтван автомобилът в официалния фирмен сервиз и която е отразена в издадените от фирмения сервиз във връзка с ремонта фактури. При липса на посочените две условия, т. е. ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди повече от три години или отремонтването е станало не в официален сервиз на марката, дължимата застрахователна сума се определя на база средната пазарна цена, т. е. изхожда се от възстановителната стойност на имуществото. Ето защо ако увреденият автомобил е бил в гаранционен срок, обезщетението следва да се определи по цени за ремонт, каквито е необходимо да се заплатят в оторизирания сервиз, щом това е условие за заплащане на гаранцията. В този случай се приема, че с оглед периода на експлоатация, считано от годината на производство на автомобила /3 или 5 години в зависимост от конкретно определения от продавача или производителя гаранционен срок/, този автомобил обективно има характеристиките на нов, както и всички негови съставни части са нови и оригинални. При тази хипотеза, при настъпване на застрахователно събитие, увреденото лице ще бъде изцяло удовлетворено, в случай че изцяло бъдат заместени повредените автодетайли с нови

оригинални авточасти. Ако обаче няма причина автомобилът да се ремонтира в сервиз с цени над средните /с оглед запазване на гаранцията на автомобила/, дължимото от ответника обезщетение не може да надхвърля средните пазарни цени за труд и за нови авточасти и детайли. Тежестта за доказване размера на дължимото обезщетение е на ищеца. В случая същият не доказва, че ремонтването на автомобила в оторизиран сервиз /в това число и влагането на оригинални части и детайли/ е било необходимо за запазване на гаранцията. Гаранционният срок може да е различен /от 3 години нагоре/, като за конкретния автомобил нито се твърди, нито се установява да е бил в гаранционен срок. Ето защо и доколкото към датата на събитието автомобилът е бил в експлоатация около 7 години от датата на производство, съдът не може да приеме при липса на доказателства, че същият е подлежал на гаранционно обслужване. Поради това обезщетението следва да се определи съобразно дадената от вещото лице по автотехническата експертиза рекапитулация по средни пазарни цени, съгласно която, съпоставяйки цените за труд и материали на доверените на застрахователите сервиси, стойността на вредите възлиза на 342, 46 лева или сумата от 400,68 лева с ДДС. Тази стойност съответства на действителната стойност на вредата.

Застрахователят на делинквента по застраховка „Гражданска отговорност“ не следва да отговаря за повече, отколкото е отговорен самият причинител на вредата. В случая предявената от страна на ищеца претенция надхвърля действителната стойност на вредата и при това положение искът следва да бъде отхвърлен изцяло.

По отношение на разноските.

При този изход на производството право на разноски има ответникът, който е претендирал разноски в размер на 300 лева за възнаграждение на юрисконсулт. На ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ЗДЕ“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Х.К.“ № 43, иск срещу ЗЕАД „БВИГ“ ЕАД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Т, пл. "П" № 5 с правно основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от 175,46 лв. (сто седемдесет и пет лева и четиридесет и шест стотинки), представляваща непогасен остатък от изплатено застрахователно обезщетение по щета № *****/25.07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА „ЗДЕ“ АД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Х.К.“ № 43, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗЕАД „БВИГ“ ЕАД, ЕИК:

*****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Т, пл. "П" № 5 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 100 лева, представляваща разноски за възнаграждение на юрисконсулт.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____